

*U okna v podkroví nůž zbyl
a dlátek pár i kousky dřev,
všechno, čím krásu rozdával
Vesnické kostelíčky a lípy staleté,
a stíny rybářů – do dřeva zakleté.
Hradčanské panoráma i oráč na poli,
obloha zadumaná – silnice s topoly.*

*To tady zůstává, však slunce šlo již
spát
a nikdy nebude
ty dělné ruce hřát.
A srdce nevzbudí,
jímž člověk lidem dal
v ožilém dřevě vše
Co tolik miloval!*

L.P. 1981 Květa Provazníková

Na rozloučenou Františkovi Martinů zveřejnil Milínský zpravodaj r. 1981 báseň, kterou pro něho napsala **paní Květa Provazníková** – bývalá učitelka ručních prací.

Paní Květa Provazníková vyzdobila ruční výšivkou barevný znak – kolowratské orlice na milínský prapor pro oslavy 875 let obce v roce 1976. František Martinů zanechal Milínu mj. také památku: dřevořezbu znaku městečka Milín. Obě tyto relikvie (prapor a znak) jsou součástí depozitáře archivu obce a uloženy v Centru volnočasových aktivit. (První vitrina u dveří.)

